

KORTIT PÖYDÄLLE ¹⁴³

Monacon ruhtinaskunnan kieli ¹⁴⁴ on kieli, jota taitavat hyvin ylimystömme, herrat ministerit, Valtakunnepuolueen jäsenet j.n.e. Tiedetään myös, kuka on ottanut tuon kielen käytäntöön Valtakunnepuolueessamme! Kummastuimme sen vuoksi hieman, kun tapasimme „Zhivoje Delon” 8. numerosta sanonnan, joka on otettu artikkelimme otsikoksi.

Mutta eihän kysymys ole sanontatavassa. Sitä käyttäneen henkilön (L. Martov) arvovaltaisuus — likvidaattorien keskuudessa —, käsiteltäväksi otetun aiheen tärkeys („kortit pöydälle” kysymyksissä, jotka koskevat vaalikamppailua, sen periaatteita, sen taktiikkaa j.n.e.) — kaikki tämä panee meidät yhtymään tunnukseen huolimatta siitä, miten se on sanottu.

„Kortit pöydälle”, tuo on mainio tunnus. Ja haluaisimme ennen kaikkea, että sitä sovellettaisiin „Zhivoje Delo” lehden suhteen. Kortit pöydälle, hyvät herrat!

Kirjallista kokemusta omaavat henkilöt määrittelevät heti julkaisun luonteen avustajien kokoonpanon ja jopa erillisten sanontojenkin mukaan, mitkä osoittavat äänenkannattajan *suunnan*, jos tuo suunta kuuluu vähänkin määräytyneiden ja tunnettujen suuntien joukkoon. Sellaisten henkilöiden tarvitsee vain vilkaista „Zhivoje Delo” lehteen määritelläkseen sen likvidaattoruussuuntaan kuuluvaksi.

Laaja yleisö ei kuitenkaan saa yhtä helposti selvää äänenkannattajien suuntauksesta, varsinkin jos kysymyksessä eivät ole teoreettiset perustelut, vaan käytännöllinen politiikka. Tässä yhteydessä on erikoisen tärkeää ja erikoisen sopivaa muistuttaa L. Martovin niin parahiksi

esittämästä tunnuksesta: „kortit pöydälle”. Sillä nimenomaan „Zhivoje Delolla” — kortit ovat näet pöydän alla!

Niitä aatteita, joita „Zhivoje Delo” hankkiutuu ajamaan, on jossain määrin johdonmukaisemmin ja järjestelmällisemmin kehitelty *vasta* kahtena viimeksi kuluneena vuonna sellaisissa äänenkannattajissa kuin „Nasha Zarja”, „Zhizn”, „Vozrozhdenije”, „Delo Žhizni”. Tässä suhteessa on kahdessa vuodessa kerääntynyt aika huomattavasti aineistoa. Puuttuu vain *yhteenvetoa* ja varsinkin sellaista yhteenvetoa, jonka olisivat tehneet nimenomaan ne, jotka kaksi vuotta ovat noita aatteita kehitelleet. Puuttuu likvidaattoruusaatteiden ajajien *julkista* esitystä niistä tuloksista, joihin he ovat päässeet „Nasha Zarjan” kaksi vuotta kestäneellä „toiminnalla”.

Ja juuri tässä suhteessa ne, joiden harrastuksena ovat olleet jutut „*julkisesta* työväenpuolueesta”, ovat osoittautuneet *salaisen* pelin harrastajiksi! Esim. 8. numerosta, pääkirjoituksesta saatte lukea, että „yleisen, työ- ja elin- ehtojen yleisen parantamisen ja *perinpohjaisen* muuttamisen puolesta käytävän taistelun tie” kulkee „*osittaisten* (kursivointi artikkelin kirjoittajan) oikeuksien puolustamisen” *kautta*. Saman numeron kirjoituksesta saatte lukea joistakin „julkisen työväenliikkeen pietarilaisista toimihenkilöistä”, että nämä tulevat „*samoin kuin tähänkin saakka*” „populärisoimaan sosialidemokratiassa niitä proletarisen sosialidemokraattisen puolueen uudestisynttämisen- ja luomismetodeja, joita he ovat tähän asti puolustaneet”.

Kortit pöydälle! Mikä on tämä osittaisten oikeuksien puolustamisen teoria? Tuota teoriaa ei ole esitetty missään työläisryhmien tai ryhmien edustajien hyväksymissä, muotoilluissa, virallisissa, *avoimesti* julistetuissa väittämässä. Olisiko tämä sitä teoriaa, josta meille kertoi esim. hra V. Levitski „Nasha Zarjan” 11. numerossa vuodelta 1911? Edelleen, kuinka lehden lukijat voisivat tietää, *mitä* metodeja ovat jotkut nimeämättömät julkisen liikkeen toimihenkilöt puolustaneet „uudestisynttääkseen ja *luodakseen* puolueen” — jota nähtävästi ei ole luotu, t.s. ei ole olemassa!? Mikä estäisi nimeämästä noita toimihenkilöitä, jos he todellakin ovat „julkisen” liikkeen toimihenkilöitä ja jos nuo sanat eivät ole pelkästään vain *sovinnaista* fraseologiaa?

Карты на ставе.

Этот картончик Москва еще знает,
 который закончил каменную кладку, соединив
 ивановград, иванов тов. Совхоз и т. д. (Лыткин).
 Но, это было в промежуточные годы работы
 в каменном тов. Совхозе! Работу мою делал
 ко удивлению, вступил в работу "Иванов
 ДСК" и т. д., но впрочем, композитор
 вышел в замешательство.

Но это не в смысле Временной. Об.
 организации — среди буржуазных —
 Ленин, промежуточные (И. Мухомов),
 каменную промежуточную (Карты на
 ставе) в воюющих с буржуазией камен-
 камен, с примером, с (Лыткин и т. д.)
 это заметная часть подвиги Лыткин,
 каменными в Лозе, как он впрочем.
 „Карты на ставе“, это — первоначальная
 Лыткин. И каменную работу свою делал он,

Eihän „puolueen uudestisyntymis- ja luomismetodeja” koskeva kysymys ole mikään osakysymys, joka voidaan herättää ja ratkaista oheisesti, jokaista lehteä kiinnostavien muiden poliittisten kysymysten joukossa. Ei. Se on peruskysymys. Puolueen vaalikamppailusta, puolueen vaalitaktiikasta, puolueen ehdokkaista ei voida puhua ennen kuin on ratkaistu tämä kysymys. Ja se on ratkaistava suoraan, positiivisella tavalla, sillä se vaatii selvän teoreettisen vastauksen lisäksi myös *käytännöllistä* ratkaisua.

Sofismeja — ja pahinta lajia sofismeja — ovat sellaiset usein tavattavat ajatukset, että puolueen uudestisyntymisen ja luomisen ainekset j.n.e. y.m.s. muodostuvat tai yhdistyvät muka vaalikamppailun kulussa. Tuo on sofismi, sillä puolue on jotain *järjestynyttä*. Mitään työväenluokan vaalikamppailua ei ole eikä voi olla, jollei koko luokalla tai ainakin sen valveutuneimmalla kerroksella ole *yhteisiä* päätöksiä, yhteistä *taktiikkaa*, yhteistä vaaliohjelmaa, yhteisiä ehdokkaita.

Mitä suurimman vaaran, josta ei voida olla varoittamatta työläisiä, muodostavat nuo kaikki tuontapaiset sofismit ja salaperäiset julkilausumat, joita tehdään anonyymisten *proletariaatille* tuntemattomien ja tietymättömien julkisten toimihenkilöiden nimessä — kaikki ne vielä sanovatkin itseään „julkisen työväenliikkeen toimihenkilöiksi”! mitä kaikkia porvareita naamioikaan tuo nimi! Vaara on siinä, että „julkisesta” esiintymisestä näet puhutaan *vain silmäin lumeeksi*, kun taas käytännöllisenä tuloksena on mitä pahimman lajin *salainen* kerhodiktatuuri!

Huudetaan „maanalaisuutta” vastaan, vaikka juuri siellä havaitsemme tehdyksi julkisia päätöksiä, jotka nyt ovat tulleet huomattavassa mitassa tunnetuiksi porvarilehdistön ansiosta („Golos Zemlin”, „Kievskaja Myslin”, „Russkoje Slovon”, „Golos Moskvyn”, „Novoje Vremjan” ansiosta — kuinka monille *sadoille tuhansille* lukijoille onkaan nyt *julkisesti* tiedotettu täysin määritellyistä päätöksistä, jotka merkitsevät vaalikamppailun todellista yhtenäisyyttä). Mutta ne, jotka huutavat maanalaisuutta *vastaan* tai „julkisen poliittisen toiminnan” *puolesta*, ovatkin meille juuri esimerkkinä siitä, että he ovat rannasta lähteneet, mutta eivät ole laskeneet toiseen. Entisestä on luovuttu, uudesta on vain pelkkiä puheita.

„Uudestisynnyttämis- ja luomismetodeista”, joista „Zhivoje Delo” puhuu, me tunnemme — ja kaikki tuntevat *julkisesti* — vain ne, joita on kehitelty ja puolustettu „Nasha Zarjassa”. Muista meillä ei ole enempää julkista kuin muunlaistakaan tietoa. Ryhmien edustajat eivät ole kertaakaan yrittäneet — joko julkisesti tai muulla tavoin — keskustella näistä metodeista, *ei ole* mitään muodollista ja muotoiltua, virallista *esitystä* näistä metodeista. *Sanojen* — julkinen, julkista, julkisesta — turvin saadaan aikaan jotain, mikä on täysin salaista ja sanan täydessä mielessä kerho-kuntalaista, kirjallisuuskerhoista.

Me tunnemme yksityisiä kynäilijöitä, jotka eivät ole kenellekään vastuussa eivätkä missään suhteessa eroa porvarillisen lehdistön vapaista ampujista. *Heidän* puheensa „metodeista” ja vanhan likvidoinimisesta me tunnemme.

Mitään muuta *julkista* poliittista toimintaa me emme tunne eikä tunne kukaan. Siinä paradoksi — näennäisesti paradoksi, mutta itse asiassa suoranainen ja luonnollinen tulos Venäjän *kaikista* elinehdoista — että yllä mainittu sarja levinneimpiä porvarillisia äänenkannattajia on „ei-julkisesta” poliittisesta toiminnasta, ratkaisuisista, tunnuk-sista, taktiikasta ja muusta tiedottanut joukoille seikka-peräisemmin, nopeammin ja suoremmin kuin „julkisen liikkeen toimihenkilöiden” *olemattomista* ratkaisuisista!

Rupeesiko ehkä joku väittämään, että vaalikamppailua voidaan käydä ilman muotoiltuja päätöksiä?? Että ilman muotoiltuja päätöksiä voidaan määritellä sekä taktiikka että vaaliohjelma, sekä sopimukset että ehdokkaat — ja että sen tekisivät kymmenet ja sadat tuhannet valitsijat eri puolilla maata??

Sanomalla „kortit pöydälle”, Martov satutti likvidaattorien kipeimpään kohtaan, ja työläisiä on varoitettava mitä tarmokkaimmin. Ilman muotoiltuja päätöksiä, ilman mitään varmoja vastauksia käytännön kysymyksiin, ilman vaikkapa edes muutaman kymmenen tai sadan eturintamamiehen osallistumista tärkeimpien päätösten kunkin lauseen ja kunkin sanan käsittelyyn työväen joukoille tarjotaan... „julkisen liikkeen” *julkisesti nimeämättömien* „toimihenkilöiden”, t.s. herrojen Potresovien, Levitskien, Tshatskien, Jeshovien, Larinien ajatuksia ja hahmotelmia.

Kortit pistetään piiloon, sillä niiden näyttäminen työläisille edes vilaukselta osoittaisi heille selvääkin sel-

vemmin, ettei tässä ole kysymys työväenpuolueesta eikä työväenpolitiikasta, vaan niiden *liberaalisten* lehtimiesten saarnasta, jotka pitävät liberaaliseen tapaan huolta työläisistä, likvidoivat vanhaa ja ovat voimattomia antamaan edes jotain uutta tilalle.

Vaara on suuri. Sen varjolla, että puhutaan korulauseita „julkisesta”... huomispäivästä, työläisille ei anneta *min-käänlaista eikä vain* julkista ratkaisua tämänpäiväisen vaalikamppailun, tämänpäiväisen puolue-elämän mitä polttavimmista käytännön kysymyksistä.

Valveutuneiden työläisten sietää harkita tätä vaarallista tilannetta.

P. S.*

(1) Lähettäkää välttämättömästi mitä pikemmin vuoden 1907 kesäkuun 3 p:n vaalilakia käsittelevää kirjallisuutta. Tai vielä kappale vuoden 1910 hakuteosta¹⁴⁵. Ja lisäksi *laki* (vaalilaki) *juristin* kommentoimana. Kysykää „omiltanne” ja lähettäkää mitä pikemmin. Valitsijan oppaasta¹⁴⁶ ei tule muutoin mitään. (2) „Zvezdaa” saan jälleen epäsäännöllisesti. Lähettäkää toistamiseen. Antakaa osoitteeni (entinen). Eihän toki saa lähettää noin epäsäännöllisesti. (3) Kirjoitusta „Vaaliohjelman perusteet” *ei tarvitse* vahvistaa kollegiossa; julkaiskaa se varustettuna allekirjoituksella ja alaotsikolla (kommentoimiskokelua); kollegion *ei* pidä „vahvistaa” *mitään* vaaliohjelmaa: ottakaa huomioon, että jos tässä otetaan yksikin sopimaton askel, niin meteli on väistämätön. Olkoon kollegio pidettyväinen ja pysyköön vaii. Vaaliohjelman vahvistaminen on kokonaan toisen instanssin asia. (4) Lähettäkää sanomaja aikakauslehtiä, kirjoja. Ilman niitä olemme suorastaan pulassa. (5) Kirjoittakaa tarkoin, milloin jokapäiväinen lehti alkaa ilmestyä, minkä kokoisena j.n.e. (6) „*Zhivoje Deloa*” vastaan sotikaa uutterammin — silloin on voitto taattu. Muutoin käy pahoin. Älkää pelätkö väittelyä. Ehdottomasti 2—3 polemiikkista artikkelia viikossa.

Kirjoitettu maaliskuun 12
tai 13 (25 tai 26) p:nä 1912

Julkaistu ensi kerran
tammikuun 21 p:nä 1935
„Pravda” lehden 21. numerossa

Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan

* — Postscriptum — jälkikirjoitus. Toim.